Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dñm rogarés quia audire ñ es. nobis quoq; locutus es q̃d audisti.
sufficit tibi grã mea. nã uirtus in infirmitate pficit. Apta q̃ uoce
dñm ostendit. quia custos ẽ uirtutis infirmitas. Tunc q̃ppe bene
interius custodim cũ p idispensationẽ dĩ tolerabilit tẽptamur ex
terius. aliquando uitiis. aliquando pssuris. Hã eis quoq; quos
uiros nouim fuisse uirtutũ. tempationes atq; certamina non dsue
re uitiq; Hinc ẽ.h. q̃d ad consolationẽ nostrã isdẽ pducitur
egregius de se quedã talia pdere dignat ẽ di cs. Video aliã
legẽ in membris meis repugnantẽ legi mentis mee. ⁊ capti
uũ me ducentẽ in lege peccati que ẽ in men bris meis.
Ad ima q̃ppe trahit caro non extollit spe. ⁊ ad sũma tra
hit spe nunc pternat caro. ⁊ spe leuat ne uiciam in in
fimis. caro aggrauat ne extollam ex sũmis Si non suble
uante spu nos caro tempraret. pfectione peul dubio
tempationis sue in ima deiceret. Rursũ q̃ si ñ tempran
te carne ad sũma nos spe subleuaret. in supbie casu ipsa
nos pens subleuatione psterneret. S; sic ceto moderami
ne ut dũ unusquisq; sciat. tã quidẽ in terius ad sũma
rapit. s; ad huc tempti exteri ne ds speationis lapsũ
nec elationis incurrat. quo nec temp tatio exterior
culpã pficit. quia interior intentio rursũ trahit. nec
rursũ intentio interior in supbiã deuat. quia temp
tatio exterior humiliat dũ aggrauat Sicq; magno or
dine cognoscim minori pectu q̃d accipim. in certo
ri defectu q̃d sum. Et miro m̃ agit ut nec ds uirtute
quisq. extolli debeat. nec ds tẽptatio ne desperet. qa dũ
spe trahit ⁊ caro retrahit. supralissimo iudicii interni
moderamine infra sũma. ⁊ sup̃ infi ma. in q̃dã medio
anima libratur. Bene q̃ dicit. Et aqua appendit mensura. Se
QVITVR. Quando ponebat pluuiis legẽ ⁊ uia procellis sonan